

# Dániel könyve – száznegyvenegyedik rész

## *A pápaság visszatérésének és a nyolcadik elnöknek prófétai jelentősége feltárul*

Jeff Pippenger  
2024-03-17

Jelenleg nagyon alaposan vizsgáljuk annak a történetnek a prófétai jellegzetességeit, amelyben a pápaság mint a nyolcadik fej — vagyis a hét fej közül való — visszatér a föld trónjára. Ezt azért tesszük, hogy gondosan azonosítsuk annak a történetnek a prófétai jellegzetességeit, amikor a nyolcadik elnök — vagyis a hét elnök közül való — beteljesíti a pápai fenevad képmásának kialakítását. Ezen igazságok vizsgálatát a Kármel-heggyel és Heródes születésnapjával kezdtük. Mindkét szent szemléltetés az Egyesült Államokban hamarosan eljövendő vasárnapi törvényt ábrázolja, amelyet Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenegyedik verse is megjelenít.

Behatol továbbá a dicsőséges földre is, és sok ország megbukik; de ezek megszabadulnak kezéből: Edóm, Moáb és Ammón fiainak színe-java. Dániel 11:41.

A hamis északi király belép a dicsőséges földre ebben a versben. Az ókori Izráel történetében a dicsőséges föld Júda földje volt, és tejjel és mézzel folyó földként ábrázoltatott, s ezért is, egyebek között, volt dicsőséges. Azért volt dicsőséges, mert Krisztus fővárosát, Jeruzsálemet választotta temploma helyéül, és azt a várost, amelyben nevét elhelyezni választotta.

Attól a naptól fogva, hogy kihoztam népemet Egyiptom földjéről, nem választottam várost Izráel valamennyi törzse közül, hogy házat építsenek benne, és ott legyen az én nevem; embert sem választottam, hogy fejedelme legyen népemnek, Izráelnek. Hanem Jeruzsálemet választottam, hogy ott legyen az én nevem, és Dávidot választottam, hogy népem, Izráel fölött legyen. 2 Krónikák 6:5, 6.

Júda szó szerinti földje volt a dicsőséges föld a szó szerinti ősi Izráel számára, és az Egyesült Államok a lelki Júda földje, a dicsőséges föld a lelki modern Izráel számára.

„Amikor az a föld, amelyet az Úr menedékkül adott népének, hogy saját lelkiismeretük meggyőződése szerint imádhassák Őt; az a föld, amely fölé a Mindenható pajzsa hosszú éveken át ki volt terjesztve; az a föld, amelyet Isten azzal tüntetett ki, hogy Krisztus tiszta vallásának letéteményesévé tette — amikor az a föld törvényhozói által megtagadja a protestantizmus elveit, és támogatást nyújt a római hitehagyásnak Isten törvényének megbolygatásában — akkor fog nyilvánvalóvá válni a bűn emberének végső munkája.” Signs of the Times, 1893. június 12.

Miután az északi király hamisítványa a negyvenedik versben, 1989-ben legyőzte a déli királyt (a volt Szovjetuniót), ezt követően meghódítja a dicsőséges földet (az Egyesült Államokat). A negyvenegyedik versben az „országok” szó betoldott szó, és nem teljesen pontos, mert a vasárnaptörvény idején a „sokak”, akik elbuknak, az embereknek olyan osztályát jelentik, akik már a vasárnaptörvény beköszönte előtt ismerték a hetedik napi szombat és a nap napja közötti

különbséget.

„A szombat megváltoztatása a római egyház tekintélyének jele, avagy bélyege. Akik a negyedik parancsot igényeit megértve úgy döntenek, hogy az igaz helyett a hamis szombatot tartják meg, ezáltal hódolatukat annak a hatalomnak adják, amely egyedül ezt elrendelte. A fenevad bélyege a pápai szombat, amelyet a világ Isten rendelése szerinti nap helyébe fogadott el.

„Ám a fenevad bélyegének felvételére kijelölt idő, amint azt a prófécia meghatározza, még nem jött el. A megpróbáltatás ideje még nem érkezett el. Minden egyházban vannak igaz keresztények, a római katolikus közösséget sem kivéve. Senki sincs kárhozható addig, amíg világosságot nem kapott, és fel nem ismerte a negyedik parancsot kötelező voltát. De amikor kibocsátatik a hamis szombatot kikényszerítő rendelet, és amikor a harmadik angyal hangos kiáltása figyelmezteti az embereket a fenevad és képmása imadására, világosan meghúzzatik majd a határvonal a hamis és az igaz között. Akkor azok, akik továbbra is megmaradnak a törvényszegésben, felveszik a fenevad bélyegét homlokukra vagy kezükre.

„Gyors léptekkel közeledünk ehhez az időszakhoz. Amikor a protestáns egyházak a világi hatalommal egyesülnek, hogy egy hamis vallást támogassanak, amelynek ellenzése miatt őseik a leghevesebb üldöztetést szenvedték el, akkor a pápai szombatot az egyház és az állam egyesített tekintélyével fogják kikényszeríteni. Országos hitehagyás következik be, amely csak országos romlásban ér véget.” Bible Training School, 1913. február 2.

A „sokaság” osztálya, akiket a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején elsodornak, azokból áll, akiket felelősségre vonnak a szombat világosságáért, amely arra az időre adott világosság, amely fordulópont és válság mind az egyház, mind a nemzetek történetében. Ez az osztály a laodíceai adventizmus egyháza, amely eljutott lázadásának pusztai vándorlása végéhez. Ott vettetnek ki az Úr szájából örökre. A laodíceai adventizmus azokból áll, akiket a harmadik angyal világosságára hívtak el, akár az első Kádésnél, az 1844-től 1863-ig tartó történelmi időszakban, akár a második Kádésnél, a 2001-től a vasárnaptörvényig tartó történelmi időszakban.

És monda néki: Barátom, mi módon jöttél be ide, holott nincs menyegzői ruhád? Az pedig elnémula. Akkor monda a király a szolgáltnak: Kötözzétek meg kezét és lábát, vigyétek el őt, és vessétek a külső sötétségre; ott leszen sírás és fogcsikorgatás. Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. Máté 22:12–14.

A harmadik angyal szava, akár 1844-ben, akár 2001-ben, a menyegzőre szóló hívás volt. A vasárnaptörvény idején elbuktatott „sokak” azok a „sokak”, akik elutasították Krisztus igazságának menyegzői ruháját, és ehelyett a tíz király házassági seregének részévé lesznek a római paráznával. Ahhoz a házassághoz az ember megtarthatja a maga saját ruháit, mert gyalázatának elvételéhez semmi másra nincs szüksége, mint hogy arról a paráznáról neveztesse, aki a tíz király felett uralkodik.

És ama napon hét asszony ragad meg egy férfit, ezt mondván: A magunk kenyerét esszük, és a magunk ruháját viseljük; csak hadd neveztesse a te nevedről, hogy elvétessék gyalázatunk. Ézsaiás 4:1.

Elbuktak az első táplálkozási próbán, mert úgy döntöttek, hogy a maguk kenyerét eszik a menny kenyerének helyett. Elbuktak a második próbán is, amelyben Istent kellett volna megdicsőíteniük azáltal, hogy kinyilvánítják az Ő jellemét, ám ehelyett azt választották, hogy a maguk ruháit viselik. Elbuktak a harmadik döntő próbán is, mert a fenevad nevét (jellemét) nyilvánították ki, mivel úgy döntöttek, hogy elvetik Krisztus nevét (jellemét). Az a cél vezette Nimródot, amikor a Babilon első említésében egy várost (államot) és egy tornyot (egyházat) épített, hogy nevet szerezzen magának.

És azt mondták: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. 1Mózes 11:4.

A név a jellem jelképe, és a hét közül való nyolcadik fenevad prófétai jelleme az Egyház (torony) és az Állam (város) egyesülésének kettős természete. Az utolsó napok válságában az emberek két osztályra válnak szét.

Csak két csoport lehet. Mindegyik fél világosan meg van jelölve: vagy az élő Isten pecsétjével, vagy a fenevadnak, illetve az ő képének bélyegével. Ádám minden fia és leánya Krisztust vagy Barabbást választja vezéréül. És mindazok, akik a hűtlenek oldalára állnak, a Sátán fekete zászlaja alatt állnak, és azzal vádoltatnak, hogy Krisztust elutasítják és gyalázatosan bánnak vele. Azzal vádoltatnak, hogy szándékosan feszítik keresztre az élet és dicsőség Urát.” Review and Herald, 1900. január 30.

Az egyik csoport a fenevad képmását fogja képviselni, a másik csoport pedig Krisztus képmását fogja képviselni. Az egyik Krisztus menyegzői ruháját fogja viselni, a másik csoport pedig „saját öltözetét” fogja viselni. Az egyik csoport a mennyei eledelt fogja enni, a másik pedig „saját kenyerét” fogja enni. Az a csoport, amely saját kenyerét eszi, és megtartja saját öltözetét, azt a „sokaságot” jelképezi, akiket a harmadik angyal szava hívott el; és ők azok a „sokan”, akiket a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején elsodor a bukás. Az a kísérletük, hogy elveszett állapotukat megváltás, amikor jellemük a vasárnapi törvény válságában nyilvánvalóvá lesz, az a hamis reménység, hogy ha elfogadják Róma paráznájának nevét, akkor ez elveszi róluk „gyalázatukat”.

Abban az időben a kiválasztott kevesek felemeltetnek mint a száznegyvennégyezer zászlaja, és ezután a negyvenegyedik versben megjelenik egy másik csoport, amely akkor „kimenekül” az északi hamis király kezéből. A negyvenegyedik versben „kimenekül”-nek fordított héber szó azt jelenti, hogy valami síkossága folytán menekül ki; a meghatározás azt a gondolatot közvetíti, mint amikor valaki egy szappandarabot tart a vízben, és a szappan síkossága miatt az kicsúszik a kezéből. A szó meghatározásának elsődleges eleme, amikor a héber nyelvben használják, az, hogy bármi is az, ami kimenekül, az a menekülést megelőzően annak az uralma alatt állt, amiből kimenekül.

A negyvenegyedik versben végbemegy a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármas szövetsége.

„Az Egyesült Államok protestánsai lesznek az elsők, akik kezüket kinyújtják a szakadékon át, hogy megragadják a spiritizmus kezét; átnyúlnak a mélység fölött, hogy kezet fogjanak a római hatalommal; és e hármas szövetség befolyása alatt ez az ország Róma nyomdokaiba lép,

amikor lábbal tiporja a lelkiismereti jogokat.” A nagy küzdelem, 588.

Amikor az Egyesült Államok a vasárnaptörvény idején kezét fog az Egyesült Nemzetekkel és a pápasággal, van embereknek egy csoportja, akik korábban a pápaság kezében voltak, és akik akkor „kimenekülnek” az északi király hamisítványának kezéből. Ezeket az embereket korábban a pápai hatalom markában tartották. Ezt az embercsoportot Heródes születésnapján ünnepségén Keresztelő János jelképezi, aki akkor a római börtönök fogságában volt, halálra vagy szabadulásra várva. Az embereknek azt az osztályát, amely a vasárnaptörvény idején kimenekül a pápaság fogságából, három törzs képviseli, s így a modern Babilon hármasságát jelképezi.

Éppen abban az időben a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének második hangja arra hívja azokat az embereket, hogy meneküljenek ki Babilonból, hogy ne legyen részük az ő ítéleteiben, amelyek akkor kezdődnek el. Ez a második hang Krisztus hangja, de egyben a száznegyvennégyezer hangját is jelképezi, akik akkor hangos szóval hirdetik a harmadik angyal üzenetét. Amikor azok, akik megmenekülnek a kézről (ami az alárendeltség jelképe), megszabadulnak az északi hamis király kezéből, akkor az északi igaz király kezét találják meg.

A Kármel hegyén megölettették a Baál prófétái, és mint férfias hamis istenség, az Államot jelképezik, míg Astarté prófétái az Egyházat jelképezik. Illés megölte Baál prófétáit, ezáltal azonosítva a hatodik királyság végét, jóllehet a hitehagyott protestantizmus vallása, amelyet Salomé képvisel, még mindig jelen volt. Salomé, a hitehagyott protestantizmus, Saloméként elcsábítja Heródest, és a tíz király beleegyezik, hogy az egyház és állam szövetségébe lépjen a nyolcadik fejjel, amely a hét fej közül való volt. Salomé az, aki után a vérfertőző Heródes szívében vágyakozik.

Én pedig azt mondom nektek, hogy aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele az ő szívében. Máté 5:28.

Heródes szívében lappangó vérfertőző kívánsága testileg egyesítette őket szívében, és ezáltal egy lett Saloméval.

Annakokáért elhagyja a férfi az ő atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez: és lesznek egy testté. 1Mózes 2:24.

Heródes születésnapján ünnepségén Heródes és Salome eggyé váltak, és Heródes, akit Akháb jelképezett, az északi királyság tíz királyának feje. A hamarosan eljövendő vasárnaptörvény idején a földi fenevad hatodik királysága véget ér, amikor az a szarv, amely egyetlen szarvvá lett, s amely az Egyház és az Állam szarvainak egyesülését jelképezte (a fenevad képmása), Illés által megöletik. Ezután Salome elcsábítja Heródest, eggyé lesz vele, és ráveszi őt, hogy királyságának felét (a világméretű Államot) adja anyjának (a világméretű Egyháznak). Salome ekkor átvette Akháb és tíz törzse fölött az uralmat, mert a tíz király mind egyetért egymással.

A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot; hanem királyokként hatalmat kapnak egy órára a fenevaddal együtt. Ezek egy akaratlanul vannak, és erejüket és hatalmukat a fenevadnak adják. Jelenések 17:12, 13.

A fenevad, amelynek hatalmukat és erejüket adják, az a fenevad, amelyen a parázna ül. A fenevad a képmás jellegét jelképezi, amely az Egyház és az Állam összekapcsolódása, ahol a nő (az Egyház) irányítja a kapcsolatot, mert ez latin házasság, amelyben a családnév a feleség neve, és amelyben az asszony uralkodik a férfi fölött, lázadásban az igaz házassági kapcsolat ellen.

Az asszonynak pedig ezt mondta: Igen megsokasítom a te fájdalmadat és fogadásodat; fájdalommal szülsz gyermekeket; és vágyódásod férjedhez lesz, ő pedig uralkodni fog rajtad. 1Mózes 3:16.

A tíz király egy akaraton és egy szíven van.

„A Jelenések 17:13–14 idézve. »Ezeknek egy a szándékuk.« Egyetemes összefogás lesz, egy nagy összhang, a Sátán erőinek szövetsége. »És erejüket és hatalmukat a fenevadnak adják.« Így nyilvánul meg ugyanaz az önkényes, a vallásszabadságot, az Isten lelkiismeret diktálta imádásának szabadságát elnyomó hatalom, amely a pápaságban is megnyilvánult, amikor a múltban üldözte azokat, akik merészeltek nem alkalmazkodni a romanizmus vallási szertartásaihoz és ceremóniáihoz.”

„Az utolsó napokban vívandó küzdelemben Isten népe ellen egyesülni fog minden romlott hatalom, amely elszakadt a Jehova törvénye iránti hűségtől. Ebben a küzdelemben a negyedik parancsolat szombatja lesz a nagy vitakérdés; mert a szombatparancsolatban a nagy Törvényadó azonosítja önmagát mint az egek és a föld Teremtőjét.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

A tíz királyt, akiknek vezetője Akháb, vagyis Heródes, elcsábította Salóme, Heródiás leánya. Az Egyesült Nemzetek, amelyet a vasárnapotörvény idején Salóme, a hitehagyott protestantizmus hamis vallása csábít el, és amely korábban a bibliai prófécia hatodik királysága volt, átveszi az uralmat a tíz király királysága fölött, akik mind egyetértéssel abban, hogy királyságuk felét a katolicizmus vallásának adják. Ezt az egyhangú döntést hozzák meg, mert valamennyi királyt elcsábította Salóme csábító tánca. Egyetértéssel abban, hogy egyesített erejüket azok megölésének munkájába fektessék, akiket Keresztelő János képvisel.

A fenevadat (az Egyesült Nemzeteket) egy első számú király uralja (Jézabel leánya). Jézabel arra irányította a leányát, hogy kezdeményezze a házasságtörő és vérfertőző viszonyt Heródessele és a többi királlyal, mert ő a paráznák anyja. Saját leányának kerítője ő. Heródest, Ahábot és az Egyesült Nemzeteket a hamis próféta csábította el, aki az Egyesült Államok. Az Egyesült Államok megszűnik a hatodik királyság lenni, amikor a Baál prófétáit megölik, és az Astoret prófétái (Salome) azonnal a hetedik királyságot kormányzó hatalommá lesznek, miközben a világban megkettőzik azt, amit éppen véghezvittek az Egyesült Államokban.

A fenevad azok a királyok, akik kapcsolatban állnak a paráznának a leányával, és a parázna az az asszony, aki uralkodik a fenevad felett. Jézus egy dolog végét egy dolog kezdetével szemlélteti. Amiképpen a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének nyolc királyságról szóló szemléltetése feltárta Dániel könyve második fejezetének nyolc királyságát, úgy a fenevad és az asszony, aki a fenevaden ül, egy másik prófétai igazságot tár fel, amely azon alapul, hogy az első az utolsót jelképezi.

A Jelenések könyve tizenhetedik fejezete a bibliai prófécia királyságaira vonatkozó utolsó utalás, és ezért megköveteli, hogy Dániel könyve második fejezete, amely a bibliai prófécia királyságaira vonatkozó első utalás, prófétai szükségszerűséggel szintén nyolc királyságot ábrázoljon, amelyek közül a nyolcadik a hét közül való volt. Hasonlóképpen, az asszony és a fenevad feletti ítéletnek, amelyen ül, a tizenhetedik fejezetben, a parázna fölött 1798-ban végrehajtott első ítéletben is meg kell jelennie.

A tizenhetedik fejezet elején az angyal tudatta Jánossal, hogy meg fogja mutatni neki a nagy parázna ítéletét és a fenevadét, amelyen ül. A parázna első megítélését helyesen úgy értették, mint 1798-at, amikor a pápaság megkapta halálos sebét, és elérkezett a vég ideje. Ám amikor egy „vég ideje” jelenik meg a prófétai történelemben, mindig két, személyek által jelképezett útjelző tartozik hozzá. Áronnak és testvérének, Mózesnek a születése volt annak a történetnek a végideje. E két útjelző előképezte Keresztelő János születését, majd hat hónappal később unokatestvérét, Jézusét, így módon megjelölve ama történet végidejét. A hetvenéves fogság végén, amely előképe az 1798-ban bekövetkező vég idejének, Dárius és unokaöccse, Círus, a vég idejének két útjelzője. Együtt Reagan és az első Bush előképei a vég idejében, 1989-ben.

1798, amely a vég ideje volt, amikor Dániel könyve a Millerita történelemben felnyitott, a katolicizmus fenevada politikai elemének prófétai halálát jelölte. Napóleon tábornoka, Berthier, egyenesen bevonult a Vatikánba, letartóztatta a pápát, és véget vetett a katolicizmus fenevada politikai hatalmának. Egy évvel később, 1799-ben, az asszony, aki évszázadokon át ülte meg azt a fenevadat, s akit a pápa képviselt, fogságban meghalt. A paráznának ítélete magában foglalja annak a fenevadnak az ítéletét is, amelyet a nemzetek kormányzására használt. A jelenések könyve tizenhetedik fejezete azonosítja mind a fenevad ítéletét, mind pedig a paráznáét, aki uralkodik a fenevad fölött, és rajta ül.

„A világ tele van viharral, háborúval és viszályal. Mégis egy fő alatt—a pápai hatalom alatt—a népek egyesülni fognak, hogy Isten ellen támadjanak az Ő tanúinak személyében.”  
Testimonies, 7. kötet, 182.

A nyolcadik fej, amely a hét közül való, az a pápai hatalom, amely uralkodik a fenevad fölött, amely tíz királyból áll, akiket a paráznának az a leánya kormányoz, aki a fenevadon ül. A nyolcadik királyság elemeit, amely a hét közül való, a nyolcadik és utolsó elnökből kell meglátni, aki a hét elnök közül való, amikor a fenevad képmása létrejön az Egyesült Államokon belül. A republikanizmus és a protestantizmus hitehagyott szarvainak egyesülésének rendelkeznie kell egy „fejjel”, amely uralkodik a fenevad képmása fölött, és az az uralkodó rendkívüli diktátor lesz.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

Aszáf éneke, zsoltára. Isten, ne hallgass; ne vesztegelj, és ne légy veszteg, ó Isten! Mert íme, ellenségeid háborognak, és akik gyűlölnék téged, felemelték fejüket. Álnok tanácsot szöttek néped ellen, és tanácskoztak rejtettjeid ellen. Ezt mondták: Jöjjetek, és irtsuk ki őket a nemzetek sorából, hogy Izráel nevére többé ne emlékezzenek. Mert egy szívvel tanácskoztak, szövetséget kötöttek ellened: Edom sátrai és az Ismáeliták, Moáb és a Hagárénusok, Gebál, Ammón és Amálek, a Filiszteusok Tírus lakóival együtt; Assúr is hozzájuk csatlakozott,

támogatást nyújtottak Lót fiainak. Szela. Zsoltárok 83:1–8.